

“मीठे बच्चे-तिमीले अब आसुरी अवगुण निकालेर ईश्वरीय गुण धारण गर्नु छ, बाबाबाट आफ्नो २१ जन्मको स्वराज्य लिनु छ।”

प्रश्नः— बाबाको कुनचाहिँ कर्तव्य चल्छ, जुन तिमी बच्चाहरूको पनि हुनुपर्छ?

उत्तरः— बाबाको कर्तव्य हो सबैलाई ज्ञान र योग सिकाउनु। यही कर्तव्य तिमी बच्चाहरूले पनि गर्नुपर्छ। पतितलाई पावन बनाउनुपर्छ। तिम्रो धन्दा नै हो रूहानी सेवा गर्नु। कोही-कोही बच्चाहरू शरीर छोडेर जान्छन्, फेरि नयाँ शरीर लिएर यही मेहनत गर्छन्। दिन-प्रतिदिन तिम्रो सेवा बढ़दै जान्छ।

गीतः— ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति। यो गीत यहाँ शोभा दिन्छ, किनकि यो सर्वोच्च शिवबाबाको महिमा हो। रुद्र बाबा होइन, शिवबाबा। शिव वा रुद्र बाबा सही हो। फेरि पनि शिवबाबा भन्न राम्रो लाग्छ। तिमी पनि शरीर लिएर बसेका छौ। बाबाले ब्रह्माद्वारा सम्झाइरहनु भएको छ। नत्र शिवबाबाले कसरी बोल्न सक्नुहुन्छ? उहाँ चैतन्य हुनुहुन्छ, सत्य हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। अवश्य ज्ञान सुनाउनुहुन्छ। आफ्नो परिचय दिनु— यो पनि ज्ञान हो। फेरि रचनाको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान अर्थात् समझ दिनुहुन्छ, यसलाई पनि ज्ञान भनिन्छ। कसैलाई सम्झाउनु यो पनि ज्ञान दिनु हो। त्यो पनि ईश्वरको बारेमा सम्झाउनु ज्ञान हो। त्यो त ईश्वर स्वयंले नै परिचय दिनुहुन्छ। अंग्रेजीमा भनिन्छ फादर शोज सन। बाबा आएर आफ्नो र सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको परिचय दिनुहुन्छ। ऋषि-मुनि आदि सबैले भन्दथे— हामीले रचयिता र रचनालाई जान्दैनौ। अहिले बाबाले सम्झाउनु भएको छ, त्यसैले बुझेका छौं— यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन। जुन ज्ञानबाट मनुष्यले सर्वोच्च पद पाउँछन्। अवश्य सबैभन्दा उच्च पद हो नै देवी-देवताहरूको। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— अखण्ड, अटल, पवित्रता, सुख-शान्ति-सम्पत्ति नै हाम्रो ईश्वरीय जन्मसिद्ध अधिकार हो, जो फेरि लिइरहेका छौं। ईश्वरीय जन्मसिद्ध अधिकार सुखधाम र आसुरी जन्मसिद्ध अधिकार यो दुःखधाम हो। रावणद्वारा हामी पतित बन्छौं। रावणबाट वर्सा मिल्छ नै पतित बन्ने। फेरि पतितबाट पावन एक परमात्मा रामले नै बनाउनुहुन्छ। यो कसैलाई पनि थाहा छैन रावण आधाकल्पको पुरानो दुश्मन हो। भन्दछन्— रामराज्य चाहिन्छ अर्थात् यो रावण राज्य हो। तर आफूलाई पतित अथवा रावण सम्झाउनन्। अब यो आसुरी सम्प्रदाय परिवर्तन भएर दैवी सम्प्रदाय बनिरहेको छ। तिमी यहाँ आउँछौ नै आसुरी अवगुणलाई निकालेर ईश्वरीय गुण धारण गर्न। ईश्वरीय गुण धारण गराउने एक बाबा नै हुनुहुन्छ।

तिमीलाई थाहा छ— अब हामी आएका छौं बेहदका बाबासँग आफ्नो जन्म सिद्ध अधिकार २१ जन्मको स्वराज्य लिन। यहाँ बसेका नै छौ सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी स्वराज्य प्राप्त गर्न, जुन स्वराज्य तिमीले कल्प-कल्प प्राप्त गर्दै आएका छौ। गुमाउँछौ फेरि पाउँछौ। यो त बुद्धिमा रहनुपर्छ नि। अब हामी बाबाबाट वर्सा लिन्छौं। वर्सा लिने बच्चाहरूले बाबालाई याद गर्नुपर्छ नि। यो बुद्धिमा आउनुपर्छ— हामी माता-

पिताको सम्मुख बसेका छौं, वर्सा लिनको लागि। उहाँले ब्रह्मा मुखबाट हामीलाई सुनाउनुहुन्छ। जो गोद लिन्छन् उनीहरू अवश्य ब्राह्मण कहलाउँछन्। यो ज्ञान यज्ञ हो, यसलाई यज्ञ भन वा पाठशाला भन, ऐउटै कुरा हो। जब रुद्र ज्ञान यज्ञ रच्छन्, त्यतिबेला पाठशाला पनि बनाउँछन्। एकातिर वेद शास्त्र आदि, एकातर्फ गीता, अर्कातर्फ रामायण राख्छन्। जसलाई रामायण सुन्नु छ उनीहरू त्यतातिर गएर सुनून्, जसलाई गीता सुन्नु छ तिनीहरू उनीहरूको पासमा गएर सुनून्। यो रुद्र ज्ञान यज्ञ हो, जसमा सबै कुरा स्वाहा हुनु छ। सृष्टिको अन्त्य छ त्यसैले सबै यज्ञको पनि अन्त्य हुन्छ। ज्ञान यज्ञ त एकै हो। बाँकी अनेक प्रकारका यज्ञ छन्— तिनीहरू हुन् मेटेरियल यज्ञ, जसमा जौ-तिल आदि सामग्री पर्छन्। यो हो बेहदको यज्ञ, यसमा यो सबै स्वाहा हुन्छ। फेरि नयाँ पैदा हुन्छ। वहाँ दुःख दिने चीज कुनै हुँदैन। यहाँ त कति दुःख छ। बिमारी आदि कति वृद्धि भइरहेका छन्। भिन्न-भिन्न प्रकारका दुःख रोग निस्किदै जान्छन्। ड्रामामा यो सबै निश्चित छ। जस्ता मनुष्य त्यस्तै किसिम-किसिमका दुःख निस्किदै जान्छन्। यसलाई भनिन्छ दुःखधाम, शोकवाटिका। मनुष्य दुःखी छन् किनकि रावण राज्य हो। रामराज्यमा रावण हुँदैन। आधाकल्प हुन्छ सुखधाम, आधाकल्प हुन्छ दुःखधाम। राम निराकार परमपिता परमात्मालाई भनिन्छ। ऐउटा हुन्छ रुद्र माला निराकारी आत्माहरूको र फेरि अर्को विष्णुको माला बन्छ साकारी। त्यो त राजाईको हो। फेरि वहाँ नम्बरखार राज्य गर्छन्। यो तिमी बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझ्नु र बुझाउनु छ। जति-जति समय बित्दै जान्छ, त्यति-त्यति ज्ञान सार हुँदै जान्छ। यति सारमा सम्झाउनको लागि बाबा युक्तिहरू रचिरहनु हुन्छ। विनाशको समयमा मनुष्यहरूलाई वैराग्य आउँछ। फेरि सम्झन्छन् अवश्य यो त्यही महाभारी महाभारतको लडाई हो। अवश्य निराकार भगवान् पनि हुनुहुन्छ, कृष्ण त हुन सक्दैनन्। निराकारलाई नै सर्वका पतित-पावन, सर्वका सद्गति दाता भनिन्छ। यो टाइटल कसैलाई दिन सकिंदैन।

बाबाले यो पनि सम्झाउनु भएको छ— पवित्र देवताहरू कहिल्यै अपवित्र दुनियाँमा पाउ राख्न सक्दैनन्। तिमी लक्ष्मीसँग धन माग्दछौ तर लक्ष्मीले कहाँबाट ल्याउँछिन्? यहाँ पनि मम्माले बाबासँग धन लिन्छन्। वहाँ पनि बाबा साथी हुन्छन्। यहाँ सरस्वतीका साथमा ब्रह्मा छन्। वहाँ पनि दुवै साथमा अवश्य हुनुपर्छ। निशानी हुनुपर्छ। कहीँबाट धन अवश्य मिल्छ, त्यसैले महालक्ष्मीको पूजा अवश्य हुन्छ। उनका ४ भुजा छन्। गोडा त्यति हुँदैनन्। रावणका १० टाउका छन्। गोडा त छैनन्। त्यसैले सिद्ध हुन्छ, यस्ता मनुष्य हुँदैनन्। यो हो सम्झाउनको लागि। कसैको पति मन्यो भने उसको आत्मालाई निमन्त्रण गरिन्छ, तर कसरी आउँछ? ब्राह्मणको तनमा आउँछ। बोलाइन्छ। यो रीति-रिवाज ड्रामामा निश्चित छ। , त्यहाँ आत्मा आउँछ। आत्मालाई बोलाएर उनलाई खुवाउँछन्। यहाँ त बाबा स्वयं आएर तिमी बच्चाहरूलाई खुवाउनुहुन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूको धन्दा नै यही सेवा हो। शरीर छोडेर फेरि कहीँ जन्म लिएर मेहनत गर्छन्। तिम्रो हो नै पतितलाई पावन बनाउने धन्दा। तिमीले पछि गएर देखेछौ— कसरी सेवा बढ्छ! कल्प पहिले पनि यस्तो भएको थियो, उही रील हो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— जे हुन्छ कल्प पहिले जसरी हुन्छ। बाबाले पनि ज्ञान र योग सिकाउने त्यही कर्तव्य गर्नुहुन्छ, जो कल्प पहिले गर्नु भएको थियो। यसमा अलिकति पनि फरक पर्न सक्दैन। यो ड्रामा हो नि। हामी आत्मा घरबाट

आउँछौं। मनुष्य तन धारण गरेर पार्ट खेल्छौं। ८४ जन्म र ड्रामाको चक्रलाई पूरा सम्झाउनुपर्छ। अरू कसैले पनि जानेका छैनन्, हामी स्वयंले पनि जान्दैनथ्यौं। तिमीले नै कल्प पहिले जानेका थियौ, अब फेरि जानिरहेका छौ। रचयिता र रचनाको आदि मध्य अन्त्यको रहस्य अहिले बुझेका छौ। तिम्रो बुद्धिमा यो रहनुपर्छ— सर्वोच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले नै वर्सा दिनुहुन्छ। फेरि हुन् ब्रह्मा विष्णु शंकर। ब्रह्माद्वारा स्थापना हुन्छ फेरि उनैले पालना गर्छन्, विष्णुपुरीका मालिक बनेर। विष्णुपुरी भन वा लक्ष्मी-नारायण पुरी भन, कुरा एउटै हो। तिमीलाई थाहा छ— हामीले सूर्यवंशी चन्द्रवंशी वर्सा बाबासँग लिइरहेका छौं, २१ जन्मको लागि। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी मेरा थियौ, मैले तिमीलाई पार्ट खेल्ल पठाएँ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। केही भन्न सकिंदैन। यो पनि तिमीले बुझेका छौ— जो राम्ररी पुरुषार्थ गर्छन्, उनै फेरि नम्बरवार सुखधाममा आउँछन्। तिमीले याद गर्छौं सुखधामलाई। जान्दछौ— यो दुःखधाम हो, अरू कसैलाई थाहा छैन। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आउँछ यो दुःखधाम हो। तिमी सुखधाम स्थापना गर्ने बाबाबाट वर्सा पाइरहेका छौ। हामी जीवन छैंदै उहाँको बनेका छौं। राजाको गोद लिन्छन् भने सम्झन्छन्— म उहाँको हुँ। पहिलो पनि लौकिक फेरि दोस्रो पनि लौकिक नै सम्बन्ध रहन्छ। यहाँ अलौकिक र पारलौकिक हुन जान्छ। तिमीलाई थाहा छ— अहिले हामी रामका बनेका छौं। बाँकी त सबै रावण कुलका छन्। एकातिर उनीहरू अर्कातिर हामी छौं। आत्माले सम्झन्छ— मैले ८४ जन्म पूरा गरेँ। म आत्मा एक पुरानो शरीर छोडेर अर्को नयाँ लिन्छु। पुरुषार्थ गरिरहेको छु— ज्ञानसागर पतित-पावन सद्गतिदाता बाबाद्वारा। उहाँले यस ब्रह्माद्वारा पढाउनुहुन्छ। आत्माले पढ्छ। आत्मामा नै बेरेस्टरी आदिको संस्कार रहन्छ। आत्मा बोल्छ, अंगहरूद्वारा।

तिमीलाई आत्म-अभिमानी बन्न धेरै मेहनत लाग्छ। बाबाले राय दिनुहुन्छ— अमृतबेलाको समय प्रसिद्ध छ। यसै समय आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्दै गर तब तिम्रो आत्मामा जो कट लागेको छ, त्यो सफा हुन्छ। आत्मामा मैला परेको छ। शुद्ध सुनको शुद्ध गहना बन्छ। आत्मामा कट लागेको छ। फेरि शरीर पनि त्यस्तै मिल्छ, त्यसैले तिमीलाई आगोमा राखिन्छ। तर यसमा सारा बुद्धिको काम छ। बाबाको यादमा बसेका छौ, अरू कुनै दुःखको कुरा छैन, जसरी बच्चाले पितालाई याद गर्छ। यहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा। उसको आत्माले शरीरलाई याद गर्छ अब तिमी आत्मा आफ्नो बाबालाई याद गर्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— म बेहदको पिता हुँ त्यसैले बेहदको सुख दिन्छु। कल्प पहिले दिएको थिएँ। अवश्य भारतवर्ष विश्वको मालिक थियो। दुश्मन आदि कोही थिएनन्। अहिले तिमी सुखधामको मालिक बनिरहेका छौ। कति बेसमझ बनेका थियौ। तिमी स्वर्गको लायक थियौ, अब नर्कको लायक बनेका छौ। फेरि स्वर्गको लायक बनाउन बाबा आउनु भएको छ। निराकार शिवको जयन्ती हुन्छ र गीता जयन्ती पनि हुन्छ। अवश्य मान्छन्। शिवबाबा अहिले आउनुहुन्छ, तब भगवानुवाच हुन्छ। अनि फेरि गीता जयन्ती हुन्छ, आएर परिचय दिनुहुन्छ नि। आएर जे सुनाउनुभयो त्यही फेरि गीता बन्यो। यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई नै थाहा छ— रावण कसलाई भनिन्छ। अब यस रावण राज्यको विनाश हुनु छ। मृत्यु सामुन्ने खडा छ। कल्प पहिले पनि यो दुनियाँ परिवर्तवन भएको थियो। कति राम्रोसँग सम्झाइन्छ।

मेहनत छ घर गृहस्थमा रहेर कमल फूल समान पवित्र रहन। फेरि साथमा यो कोर्स धारण गर्न टिचरसँग सोध। कोर्स त बडो सहज छ। घरमा रहेर मलाई याद गरेर रचनाको आदि मध्य अन्त्यलाई जान। ७ दिन बुझनको लागि कोही आउँछन्। हर मनुष्यको लगन देखिन्छ। देखिन्छ— यिनको लगन धेरै राप्रो छ। तडफिन्छन्, हामी बाबाको ज्ञान त सम्मुख सुनौं। उनको चेहरा वातावरणबाट बुझन सकिन्छ। पूरा नबुझनाको कारण राप्रा-राप्रा पनि जान्छन्। भन्छन् ७ दिन समय छैन, के गरौं! कसैले भन्छन् दर्शन गराउनुहोस्। भन— पहिले आएर बुझनुहोस्। कसको पासमा आउनु भएको छ? परमपिता परमात्मासँग तपाईंको के सम्बन्ध छ?

ब्रह्माकुमार-कुमारी त तपाईं पनि हुनुहुन्छ नि। शिवबाबाका नाति-नातिना नै ब्रह्माका बच्चा भए। बाबा स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ। त्यसैले वर्सा दिनुहुन्छ। राजयोग सिकाउनुहुन्छ। बुझाएर फेरि लेखाउनुपर्छ। एक दिनमा पनि कसैले राप्री बुझन सक्छ। यस्ता तीक्ष्ण आउनेछन्, जसले धेरै गैलप गर्नेछन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अमृतबेला उठेर बाबालाई प्यारले याद गरेर आत्म-अभिमानी बन्ने मेहनत गरा। यादको बलबाट विकारको कट उतार्नु छ।
- २) घर गृहस्थमा रहेर कमल फूल समान बन्ने कोर्स लिनु छ। हरेकको लगन वा रग देखेर ज्ञान दिनुपर्छ।

वरदानः— सम्पर्क सम्बन्धमा आउँदा सदा सन्तुष्ट रहने र सन्तुष्ट गर्ने गुप्त पुरुषार्थी भव

संगमयुग सन्तुष्टताको युग हो, यदि संगममा सन्तुष्ट रहेनौ भने कहिले रहन्छौ? त्यसैले न स्वयंमा कुनै पनि प्रकारको खिटखिट होस्, न अरूको साथमा सम्पर्कमा आउँदा खिटखिट होस्। माला तब नै बन्छ जब दाना, दानाको सम्पर्कमा आउँछ। त्यसैले सम्बन्ध-सम्पर्कमा सदा सन्तुष्ट रहनु र सन्तुष्ट बन, तब नै मालाका दाना बन्छौ। परिवारको अर्थ नै हो सदा सन्तुष्ट रहने र सन्तुष्ट गर्ने।

स्लोगनः— पुरानो स्वभाव-संस्कारलाई पनि त्याग गर्नेवाला नै सर्वस्व त्यागी हो।